

13 del Conveni s'ha de dur a terme d'acord amb un tant alçat establert per a cada any civil.

Article 5. *Determinació dels costos tunisians.*

1. El cost mitjà anual per persona protegida es determina d'acord amb la regla següent:

El cost mitjà per persona protegida s'obté dividint l'import total de les despeses de:

- funcionament dels establiments sanitaris públics;
- inversions dels establiments esmentats,
- funcionament de les policlíniques i del centre d'equip ortopèdic (CAO) i amortitzacions de les inversions dels esmentats establiments;
- acció sanitària de la Caixa Nacional de la Seguretat Social (CNSS).

per la població susceptible de tenir accés a l'assistència sanitària a Tunísia.

2. El cost mitjà anual per família de treballador s'obté multiplicant per quatre (4) el cost mitjà per persona protegida.

3. Si no es disposa de dades estadístiques precises, el cost mitjà per titular de pensió o de renda i els seus familiars es fixa a tant alçat en el 110 per 100 del cost mitjà per família de treballador.

Article 6. *Determinació dels costos espanyols.*

1. El cost mitjà anual per família de treballador es determina d'acord amb la regla següent:

El cost mitjà anual per família s'obté dividint les despeses anuals corresponents al total de les prestacions d'assistència sanitària servides per la institució espanyola al conjunt de familiars dels treballadors subjectes a la legislació espanyola, pel nombre mitjà de famílies dels treballadors.

2. El cost mitjà anual per persona titular de pensió o de renda i els seus familiars es determina d'acord amb la regla següent:

El cost mitjà anual per persona s'obté dividint les despeses anuals corresponents al total de les prestacions d'assistència sanitària servides per les institucions espanyoles al conjunt dels titulars de pensió o de renda i els seus familiars, degudes en virtut de la legislació espanyola, pel nombre mitjà anual d'aquests titulars de pensió o de renda i els seus familiars.

Article 7. *Verificació de comptes i reemborsament.*

1. El reemborsament de les despeses d'assistència sanitària que preveu l'article 15 del Conveni per part de les institucions competents a les institucions que l'han prestat s'ha de dur a terme per mediació o a través dels organismes d'enllaç d'acord amb les disposicions següents:

- a) Reemborsament de les despeses reals: L'organisme d'enllaç de la Part creditora envia cada semestre civil a l'organisme d'enllaç de l'altra Part un desglossament individual detallat de les despeses efectives segons el formulari establert amb aquesta finalitat.
- b) Reemborsament de les despeses a tant alçat:

L'organisme d'enllaç de la Part creditora envia a l'organisme d'enllaç de l'altra Part, al final de cada any civil:

- Un formulari «estat dels tants alçats mensuals per família de cada treballador» (article 10.1 del Conveni),
- Un formulari «estat dels tants alçats mensuals per titulars de pensió o de renda i els seus familiars» (articles 12.3 i 13 del Conveni),

justificant el dret a l'assistència sanitària durant l'any objecte del reemborsament, amb indicació del nombre de mesos durant els quals es reconeix aquest dret mitjançant els formularis establerts en virtut dels articles abans esmentats.

L'import que s'ha de reemborsar per cada exercici es determina en funció del nombre de mesos durant els quals la institució del país de residència ha estat obligada a prestar

serveis d'assistència sanitària, tenint en compte el mes d'adquisició del dret i exclouent el mes durant el qual va finalitzar, llevat de si aquest mes és complet.

El cost mensual que s'ha de tenir en consideració és la dotzena part del cost anual corresponent en aplicació dels articles 5 i 6 d'aquest Acord.

2. Els organismes d'enllaç han d'efectuar les transferències de les sumes acceptades per les dues Parts en un termini màxim de 24 mesos a partir de la recepció dels formularis previstos a l'apartat anterior.

3. La discrepància sobre determinades dades o elements de càlcul que serveixen de base per a la determinació dels crèdits comunicats per les dues Parts no impedeix el pagament de les sumes sobre les quals hi ha acord entre les institucions de les dues Parts.

4. Les dades o elements de càlcul divergents han de ser objecte d'intercanvi d'informacions en un termini màxim de 36 mesos a partir de la data de recepció dels formularis establerts amb aquesta finalitat i de reemborsament dels crèdits que en deriven amb l'acord previ entre les institucions de les dues parts contractants.

Si la discrepància no es pot resoldre per les institucions de les dues parts contractants, s'ha d'examinar en comissió mixta. La decisió de la comissió mixta és obligatòria i definitiva.

Aquest Acord entra en vigor a la mateixa data que el Conveni i l'Acord administratiu i té la mateixa durada que aquests, llevat que les autoritats competents de les dues parts contractants disposin el contrari.

Fet a Tunísia, el 9 de setembre de 2004, en dos exemplars, en espanyol i àrab; tots dos textos són igualment autèntics.

Pel Ministeri de Treball
i Afers Socials del Regne
d'Espanya,

Pel Ministeri d'Afers Socials i de la Soli-
daritat de la República de Tunísia,

Octavio José Granado Martínez,

Najah Bolkhira Karaoui,

Secretari d'Estat de la Seguretat Social

Secretària d'Estat al Ministeri d'Afers
Socials i de Solidaritat encarregada de
la promoció social

Aquests acords van entrar en vigor l'1 de gener de 2002, a la mateixa data que el Conveni.

Es fa públic per a coneixement general.

Madrid, 10 de gener de 2005.-El secretari general tècnic, Francisco Fernández Fábregas.

MINISTERI D'AGRICULTURA, PESCA I ALIMENTACIÓ

1510

ORDRE APA/91/2005, de 27 de gener, per la qual es prorroga fins al 15 de febrer de 2005 l'aplicació de l'Ordre APA/4089/2004, de 14 de desembre, per la qual s'estableixen mesures específiques de protecció en relació amb la llengua blava. («BOE» 25, de 29-1-2005.)

La llengua blava o febre catarral ovina és una malaltia inclosa a la llista A del Codi Zoonosanitari Internacional de l'Organització Mundial de la Sanitat Animal (OIE). La seva propagació suposa un perill greu per a la cabanya i podria tenir conseqüències molt desfavorables per als intercanvis comercials a escala internacional. Les mesures específiques de lluita contra la malaltia les regula el Reial decret 1228/2001, de 8 de novembre, pel qual s'estableixen mesures específiques de lluita i eradicació de la febre catarral ovina o llengua blava.

El 13 d'octubre de 2004, el programa de vigilància de la llengua blava que preveu l'article 11.1.b del Reial decret 1228/2001, de 8 de novembre, aplicat per la Comunitat Autònoma d'Andalu-

sia va posar de manifest la circulació del virus de la llengua blava en la part oriental de la província de Cadis. Les mesures de protecció a escala comunitària han estat adoptades mitjançant la Decisió 2004/697/CE, de la Comissió, de 14 d'octubre de 2004, relativa a determinades mesures de protecció contra la febre catarral ovina o llengua blava a Espanya, i posteriorment mitjançant la Decisió 2004/762/CE, de la Comissió, de 12 de novembre de 2004, per la qual es modifica la Decisió 2003/828/CE pel que fa als trasllats d'animals dins d'una zona restringida d'Espanya i Portugal i, a partir d'aquesta, en relació amb els brots de febre catarral ovina a Espanya.

D'acord amb la Llei 8/2003, de 24 d'abril, de sanitat animal, i sense perjudici de les mesures adoptades per la Comissió Europea, mitjançant l'Ordre APA/3411/2004, de 22 d'octubre, es van establir mesures específiques de caràcter urgent respecte de la llengua blava, davant la seva aparició en el territori peninsular espanyol. Aquestes mesures han estat modificades posteriorment, atesa l'evolució de la malaltia, i seguint el criteri sobre això del grup d'experts que preveu el Pla d'intervenció a què es refereix la disposició addicional única del Reial decret 1228/2001, de 8 de novembre, pel qual s'estableixen mesures específiques de lluita i eradicació de la febre catarral ovina o llengua blava, mitjançant ordres ministerials, la darrera de les quals és l'Ordre APA/4089/2004, de 14 de desembre, per la qual s'estableixen mesures específiques de protecció en relació amb la llengua blava, aplicable fins al 31 de gener de 2005.

A l'expectativa de noves mesures de la Comissió Europea, o d'una modificació de les existents una vegada efectuada l'anàlisi de les dades històriques i recents, tant climatològiques com entomològiques, és necessari ampliar l'aplicació de l'Ordre APA/4089/2004, fins al 15 de febrer de 2005.

En virtut d'això, dispenso:

Article únic. *Pròrroga de l'aplicació de l'Ordre APA/4089/2004, de 14 de desembre.*

Es prorroga, fins al 15 de febrer de 2005 inclòs, l'aplicació de l'Ordre APA/4089/2004, de 14 de desembre, per la qual s'estableixen mesures específiques de protecció en relació amb la llengua blava.

Disposició final única. *Entrada en vigor.*

Aquesta Ordre entra en vigor l'1 de febrer de 2005.

COMUNITAT AUTÒNOMA DE CATALUNYA

1542 *LLEI 8/2004, de 23 de desembre, d'horaris comercials.* («BOE» 26, de 31-1-2005.)

EL PRESIDENT DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

Sia notori a tots els ciutadans que el Parlament de Catalunya ha aprovat i jo, en nom del Rei i d'acord amb el que estableix l'article 33.2 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, promulgo la següent Llei 8/2004, de 23 de desembre, d'horaris comercials.

PREÀMBUL

Aquesta Llei vol preservar el model comercial català, que es caracteritza per l'equilibri entre els diferents formats del comerç detallista sobre la base d'una important presència de la petita i mitjana empresa comercial en el teixit urbà.

El comerç urbà de proximitat exerceix una funció social molt important. D'una banda, és un element essencial en la configuració del territori i la vertebració dels pobles, les ciutats i els barris de Catalunya, i els fa més conviviais i segurs. De l'altra, garanteix el proveïment de les persones que, per edat o altres circumstàncies, tenen dificultats de mobilitat. En aquest sentit, el comerç urbà constitueix un dels màxims exponents del nostre estil de vida i del nostre model de ciutat mediterrània.

El comerç urbà de proximitat, integrat majorment per empreses petites, compleix també una funció econòmica important, atès que és un factor clau en la creació de treball autònom i en la redistribució de la renda.

El Govern i el Parlament de Catalunya han d'exercir les competències que els atorga l'Estatut d'autonomia en matèria de comerç interior i, per tant, han d'adoptar les mesures d'ordenació necessàries per a garantir l'equilibri entre els diversos formats de comerç. Altrament, es generaria un procés de desertització dels centres urbans i una alteració sensible, quantitativament i qualitativament, de l'ocupació en el comerç.

En aquest context, la regulació dels horaris és un element cabdal de l'ordenació del comerç. D'una banda, cal que els horaris comercials permetin atendre de manera adequada les necessitats de la població i que facilitin la compra en aquells moments de l'any en què es generen puntes de demanda. De l'altra, han de fer possible l'equilibri entre les grans empreses de distribució i el conjunt d'empreses petites i mitjanes que configuren el comerç urbà de proximitat. Finalment, han de tenir molt en compte el dret dels treballadors i treballadores del comerç de compaginar la vida laboral amb les relacions personals i familiars.

Cal recordar, finalment, que la Resolució del Parlament Europeu del 12 de desembre de 1996, sobre el treball dominical, demanava als estats membres que prestessin l'atenció deguda a les tradicions culturals, socials i religioses i també a les necessitats familiars dels ciutadans, i que reconeguessin el caràcter especial del diumenge com a dia de descans. En aquest sentit, els demanava que ajustessin la normativa d'obertura dels comerços a la normativa sobre temps de treball del personal treballador assalariat pel que fa al dit descans dominical.

Article 1. *Horari general.*

1. Tots els establiments comercials de venda al públic de mercaderies poden establir l'horari d'activitat, amb ple respecte dels drets reconeguts per la normativa vigent del sector als treballadors i les treballadores, tenint en compte les normes següents:

- Els establiments comercials no poden romandre oberts ni realitzar cap activitat de venda entre les 22.00 h i les 7.00 h. Els dies 24 i 31 de desembre els establiments comercials han d'avançar l'horari de tancament a les 20.00 h.
- El nombre màxim d'hores diàries en què els establiments comercials poden romandre oberts és de dotze.
- El temps setmanal d'obertura dels establiments comercials els dies feiners és de setanta-dues hores, com a màxim.
- El nombre de diumenges i festius en què els establiments comercials poden romandre oberts és de vuit l'any en total.
- Els establiments comercials han de romandre tancats els dies 1 de gener, 1 de maig, 11 de setembre i 25 de desembre.

2. Els comerciants, dins els límits establerts en l'apartat 1, poden fixar lliurement la distribució de l'horari general durant els dies feiners de la setmana, i també l'horari corresponent als diumenges i festius d'activitat autoritzada.

3. La Direcció General de Comerç pot autoritzar la modificació de la franja horària establerta per la lletra a de l'apartat 1 per als establiments situats en un determinat terme municipal, amb la sol·licitud motivada prèvia de l'ajuntament, que ha d'aportar l'informe del consell comarcal, i amb la comunicació prèvia al consell assessor en matèria de comerç local, si no comporta increment del temps setmanal d'obertura en dies feiners.